

memòria i descampat

Perpinyà existeix

6 JANUARY 2017

tags: Artur Heras, Àcentmètresducentredumonde, Perpinyà, pintura contemporània

El Centre d'Art **Àcentmètresducentredumonde** (<http://www.acentmetresducentredumonde.com/>) repassa els darrers treballs d'Artur Heras (Xàtiva, 1945), un dels millors autors valencians en actiu.

Llàstima que ja no estiguem assedegats de tango i cuixa (amb mantega o sense), i que l'estraperlo hagi substituït els caliquenyos pels feixos de bitllets ben premsats i amatents per arribar, ocults en l'equipatge d'algun membre de la postburguesia catalana, a l'Àndorra principesca o a qualsevol altre paradís mafiós (origen de tots els mals) on la banca i l'estat són, de manera més o menys explícita (en funció del pudor), sinònims perfectes: a manca de motivacions amarades de supervivència (imaginar idíl·lics asimètrics i fumar tabac autòcton), els catalans del sud hem perdut, de mica en mica, el costum d'anar a Perpinyà.

Ras i curt: oblidem, sense despenyar-nos, la gran importància que la ciutat de la Catalunya Nord sempre ha tingut a l'hora de definir la hipòtesis plausible d'una determinada realitat nacional que no vol, i no pot, ser francesa ni espanyola. L'atzar, en qualsevol cas, és trapella (en ocasions, inclús favorable) i ha decidit que fos un valencià qui certifiqués la nostra presència a la capital del Rosselló: amb regularitat i persistència encomiables, Vicent Madramany ha anat bastint un edifici formidable i solvent (increïblement solvent) capaç de satisfer, ell tot sol,

l'oferta d'art contemporani que, en principi, hauria de reclamar qualsevol metròpoli que gosi presentar-se com a civilitzada (el Centre d'Art Contemporani Walter Benjamin, també a Perpinyà, segueix sense aixecar el vol).

(<https://eudaldcamps.com/2017/01/06/perpinya-existeix/2-heras/>)

Mai ens cansarem de reivindicar Perpinyà: no incldre la seva oferta cultural a les nostres agendes i guies de l'oci és un despropòsit monumental (amb l'excepció de Temporada Alta, present al teatre de l'Archipel). Dit d'una altra manera: no hi ha excusa possible per obviar exposicions com la d'Artur Heras. Fa quaranta anys, Alfons Rügig (crític d'art i sacerdot) ja ho tenia així de clar: «La pintura d'Heras posa a l'espectador en un estat de violència davant les condicions conflictives del moment. Les imatges enormement realistes d'Heras no tenen res a veure amb les tradicionals que es complauen a comprovar la identitat objecte-imatge. En les obres d'Heras, els ulls, els dits i el cervell —és a dir, les percepcions i els conceptes— van dissociats. Això crea una significació complexa i diversa, plena de contraris, d'alteracions, de dubtes i de crítica».

D'aleshores ençà, l'art d'Heras no ha parat de créixer i d'aprofundir en allò que li és més singular, és a dir, la reflexió metalingüística i el diàleg actiu amb la història de l'art i amb la resta d'imatges que habiten a la nostra superpoblada iconosfera. En aquest sentit, els responsables de l'espai de Perpinyà han sigut especialment curiosos i generosos amb l'espectador a l'hora d'organitzar la mostra, no només respectant cronologies sinó també agrupant els seus continguts en tres àmbits conceptuals (més que no pas temàtics) perfectament delimitats: (I) *Pintat i Expendit*, integrat per pintures objecte de l'any 2012, on «les imatges sense profunditat d'espai accentuen el pla pictòric per contras: amb l'exoressivitat dels materials que escampen, des de la superfície del quadre i del seu entorn, una presència immediata»; (II) *Les Emocions*, format per obres que recullen l'interès amb què alguns clàssics van estudiar l'expressivitat humana però sense buscar «l'alteració d'ànim expectant produïda per emocions, sinó la percepció de conceptes i dubtes amb la complicitat de l'espectador, en un joc entre la identitat dels objectes i les formes visuals i, tal vegada, el desig»; i (III) *Laboratori*, un apartat que, com el seu nom indica, es basa «en la reunió de dibuixos, fotos i objectes en una interacció similar a una taula de treball, amb la pretensió de mostrar els tractaments plàstics enmig del procés de creació».

Heras, per tant, lúdic i transcendent, capaç de seduir l'espectador gràcies a l'enorme quantitat de recursos plàstics que caracteritza la seva aventura pictòrica i, al mateix temps, d'estimular-lo des d'una perspectiva estrictament intel·lectual en la que el joc associatiu vindria a ser la clau de volta. El què dèiem: a manca de tangos i caliquenyos, sempre ens quedarà la visita al centre del món.

Artur Heras

Espai d'Art Àcentmètresducentredumonde, Perpinyà. Avda. de la Grande Bretagne, 3. **H** Fins el 22 de gener. Tots els dies de 15 a 19h.